

Cât aş vrea...

Carmen

Cât aş vrea, când plouă des și mult,
Să pot oamenilor să le ascult
Gândurile și să văd în suflet
Iar apoi cu trăsnete și vuiet
Ploaia să îi spele de păcate,
Să le ducă, hăt, cât mai departe!

Să văd picături ce-au fost curate
Că sunt de păcate încărcate
Și că duc cu ele în pământ
Tot ce-i rău în faptă și-n cuvânt
Și că lasă oamenii curați,
Că de-acum vor fi cu toții frați.

Cât aş vrea să văd în ei lumină...
După ploaie, soarele-o să vină
Și atunci iubirea pe pământ
Va lega în suflet legământ:
Pacea, împăcarea, fericirea
Să le fie omului menirea!